

[Sønderby]

man i hvert fald være ude på overdrevet, for så vil naturen have det meget dårligt i de områder.

Vi er tilfredse med de forslag, regeringen lægger frem om, hvor og i hvor store områder der skal være bræmmer, bl.a. ved hvilke vandløb, samt at det sker mod erstatning, således at de, der engang har købt jorden, også får et beløb, når de skal afgive jorden igen til det offentlige, idet det ikke kan være rimeligt, at den økonomiske følge af dette skal bæres af ejeren.

Som nævnt tidligere er vort skovareal alt for lille, og vi er tilfredse med, at man nu tilskynder den enkelte landmand til at forøge skovplantningen væsentligt.

Alt i alt må vi sige, at redegørelsen er blevet et udmærket redskab, som vi kan arbejde videre med. Jeg håber ikke, at fru Dorte Bennedsens sorte hånd skal ændre ret meget i den. Den bygger på frivillighed, den bygger på aftaler med kommunerne og med ejerne af det område, som vi alle sammen – også ejerne selv – gerne vil være med til at sikre.

Forfatteren Peter Seeberg citerer i et foredrag en nordmand, der spurgte ham, om der var bjerge i Danmark. Det svarede Seeberg benægtende på: det er kun jord og sand alt sammen i Danmark. Så spurgte nordmanden: hvor tør I bo her?

Jeg tror godt, at vi tør bo her i fremtiden. Jeg tror, at denne redegørelse, sammen med den redegørelse vi har fået om naturbevaring og friluftsliv, kan sikre, at vi kan leve her, og det skulle gerne være i nært samarbejde med, i nær tilknytning til det landbrug, som er den største valutaskaber, vi har, og til folk i byerne, således at man i fællesskab kan nyde naturen, samtidig med at man fra byen også kan få mulighed for at komme ud og nyde den produktion, der sker ude i det område, så det hele ikke bliver til natur. Det burde fru Dorte Bennedsen måske nok have hørt lidt mere om i går.

Gade (SF):

Baggrunden for denne redegørelse er som bekendt en dagsorden fra januar sidste år, hvori regeringen opfordres til at fremlægge en samlet strategi. Nu har vi fået redegørelsen, og jeg vil da godt takke ministeren for, at vi samtidig har fået udleveret Skov- og Naturstyrelsens notat om en strategi for mar-

ginale jorder og miljømæssige interesseområder. På den måde bliver der da noget mere kød på redegørelsen, hvis ministeren er enig i det notat, som er blevet udleveret i udvalget. Redegørelsen er for tynd, og det er faktisk synd, for vi burde meget snart fastlægge klare retningslinjer for det fremtidige arbejde på dette område. Jeg kan forstå, at der er nedsat et embedsmandsudvalg, som skal finde ud af, hvilke ændringer i lovgivningen der er behov for på baggrund af EFs sociostrukturelle programmer. Jeg forstår, at dets arbejde skal være færdigt til den 1. oktober, og dette arbejde skal vel ikke blive til en beslutning og forslag i den blå luft. Udvalget burde netop have klare retningslinjer, som skulle have ligget i denne redegørelse. Nu må vi så arbejde videre med det også i forbindelse med handlingsplanen, sådan at vi kan få udstukket nogle klare retningslinjer for det embedsmandsudvalg, der er nedsat. Ellers ender vi – det er i hvert fald den risiko, vi ser – blot med forslag i den blå luft eller nogle prioriteringer, som ikke er tænkt sammen med de miljøprioriteringer, der skulle foreligge her, og som kommer til at bestemme udspillet i forbindelse med EFs sociostrukturelle programmer.

Vi ser i SF naturligvis med tilfredshed på, at man lægger vægt på og lægger op til at fastsætte regler om, at strandenge, ferske enge osv. opretholdes i deres nuværende tilstand, at søer og vandhuller beskyttes, samt at der kan indføres naturpleje på værdifulde arealer, men om de grænser, der er sat, vil vi sige: hvorfor nu ikke tage chancen og få gjort noget effektivt og meget mere radikalt for at beskytte netop disse områder?

Ministeren lægger op til, at der kan udlægges sprøjtefri og gødningsfri zoner langs vandløb, moser, søer og heder, men jeg vil gerne spørge ministeren, hvornår han agter at gennemføre sådanne zoner og hvordan. Det er for øvrigt morsomt at studere den udvikling, der åbenbart er sket i ministeriets overvejelser fra december til marts. I regeringens handlingsplan om at begrænse brugen af bekæmpelsesmidler anbefaler ministeren 10-meters zoner. Det er altså kun 3 måneder siden, og nu er det blevet til 6 meter. Nu er redegørelsen skrevet for en måned siden, og jeg vil så spørge ministeren, hvordan stemningen i regeringen i dag er vedrørende disse zoner. Skal de være på 10 m, på 6 m eller